

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: **M.**, bytom K., právne zastúpenej JUDr. L., advokátom v N., proti žalovanému: **Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru**, Oswaldova č. 1, Nitra, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 30S/21/2007-328 zo dňa 18.2.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 30S/21/2007-328 zo dňa 18.2.2010 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd napadnutým uznesením uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia zastavil konanie o návrhu žalobkyne zo dňa 15.3.2007, doplnenom na výzvu súdu podaním zo dňa 11.1.2010 a o trovách rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Proti uvedenému uzneseniu podala žalobkyňa včas odvolanie, ktorým žiadala napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť vec krajskému súdu na ďalšie konanie. Dôvodila, že sa domáhala, aby sa konalo o jej návrhu podľa ustanovení štvrtej hlavy piatej časti OSP. Namietala nesprávnosť zistení krajského súdu, pretože v konaní 30S/1/2006 sa domáhala rozhodnutia o jej žiadosti o predĺženie trvalého pobytu na území Slovenskej republiky, pričom v tomto konaní sa domáhala toho, aby jej žalovaný do vlastných rúk doručil jeho rozhodnutie o zrušení trvalého pobytu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel

k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť a vrátiť vec krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odvolačný súd z prvostupňového spisu zistil, že žalobkyňa podala dňa 15.3.2007 na krajský súd žalobu, ktorou sa domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť konať v súlade s vtedy platným zákonom č. 73/1995 Z. z. a doručiť jej rozhodnutie o zrušení trvalého pobytu v Slovenskej republike. Po ustanovení bezplatného právneho zástupcu a výzve na odstránenie väd podania bolo krajskému súdu dňa 13.1.2010 predložené podanie zo dňa 11.1.2010, z ktorého vyplývalo, že žalobkyňa sa domáhala konania podľa štvrtej hlavy piatej časti OSP a to tak, aby súd určil, že trvalý pobyt žalobkyne bol zrušený v rozpore so zákonom a trvá bez prerušenia od 20.1.1998 alebo alternatívne, aby súd uložil žalovanému povinnosť doručiť žalobkyňi rozhodnutie v správnom konaní podľa § 24 ods. 1 SP vo veci zrušenia trvalého pobytu na území Slovenskej republiky vydaného na základe jej žiadosti zo dňa 13.2.2002.

Krajský súd konanie o doplnenej žalobe zastavil podľa § 250d ods. 3 OSP s poukazom na to, že podanie žalobkyne smerovalo proti neexistujúcemu rozhodnutiu žalovaného zo dňa 13.2.2002, ktoré žalovaný nevydal, teda nie je možné ho preskúmať. Tiež dôvodil tým, že na krajskom súde sa pod sp. zn. 30S/1/2006 viedlo konanie o návrhu žalobkyne o uložení povinnosti konať a rozhodnúť vo veci jej trvalého pobytu, ktoré sa skončilo vydaním uznesenia č. k. 30S/1/2006-71 zo dňa 21.9.2006 (právoplatné dňom 25.10.2006) o zamietnutí jej návrhu a teda predmetom tohto konania už nemohlo byť konanie podľa štvrtej hlavy piatej časti OSP, nakoľko sa jedná o vec právoplatne skončenú.

Podľa názoru odvolacieho súdu v preskúmvanej veci neboli dané podmienky odôvodňujúce zastavenie konania.

Z obsahu doplnenej žaloby jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa sa domáhala konania podľa štvrtej hlavy piatej časti OSP, teda konania proti nečinnosti orgánu verejnej správy a domáhala sa uloženia povinnosti doručiť rozhodnutie vo veci zrušenia trvalého pobytu, alternatívne určenia, že jej trvalý pobyt stále trvá. Krajský súd mal preto postupovať podľa ustanovení § 250t a nasl. OSP a posúdiť, či sú splnené predpoklady pre uloženie povinnosti konať tak, ako sa toho žalobkyňa domáhala, resp. jej návrh ako nedôvodný či neprípustný zamietnuť. Podľa názoru odvolacieho súdu nebol správny postup krajského súdu, ktorý

z dôvodu existencie prekážky res iudicata zastavil konanie proti nečinnosti správneho orgánu, pretože z rozhodnutia č. 30S/1/2006-71 zo dňa 21.9.2006 vyplýva, že žalobkyňa sa ním domáhala uloženia povinnosti žalovanému konať o jej žiadosti o predĺženie trvalého pobytu, no v tomto konaní sa domáhala uloženia inej povinnosti.

Odvolačí súd preto musel s poukazom na § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ OSP uznesenie krajského súdu zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie, v ktorom bude jeho úlohou - ako súdu vecne príslušného - posúdiť a rozhodnúť o návrhu žalobkyne z hľadiska ustanovení § 250t OSP.

Odvolačí súd považuje za dôležité zdôrazniť, že v konaní bolo bez všetkých pochybností preukázané, že žalovaný žiadne rozhodnutie o zrušení trvalého pobytu žalobkyne nevydal a preto nie je možné mu uložiť povinnosť takéto rozhodnutie žalobkyne doručiť. Jedným z predpokladov postupu podľa ustanovení § 250t OSP je aj skutočnosť, že správny orgán bez vážneho dôvodu nekoná spôsobom ustanoveným zákonom. Z podaní žalobkyne ako aj z obsahu celého spisu je zrejmé, že povinnosť, ktorej sa žalobkyňa domáha, nie je možné žalovanému uložiť, keďže nemožno uložiť správnomu orgánu povinnosť doručiť účastníkovi správneho konania rozhodnutie, ktoré správny orgán nikdy nevydal. Odvolačí súd však nemohol uznesenie krajského súdu zmeniť a rozhodnúť podľa ustanovení štvrtej hlavy piatej časti OSP, pretože na takéto konanie a rozhodnutie by v zmysle § 246 ods. 2 písm. b/ OSP (a contrario) nebol vecne príslušný.

POUČENIE: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. mája 2010

**JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová